

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 80. Statorii blasphemiae contra Spiritus Sancti divinitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

§. LXXX.

Sæcul. XVI.
A.C. 1561.

*Statorii blasphemice contra Spiritus
Sancti Divinitatem.*

Ex argumentis, quæ Statorius afferbat, erat primum: Spiritus Sanctus non est Deus; cum enim Apostoli fidelibus de Spiritu Sancto doctrinam traderent, duntaxat illis dixerunt: probate, an Spiritus vester sit ex Deo, vel non: item, videte, an sitis a Spiritu sancto, vel an sitis ex Deo: ergo Apostoli Deum a Spiritu sancto distinguebant. II. Spiritus Sanctus non est Deus, quia non est vita æterna, nec supremum bonum, nec ille finis, ad quem tendere debemus, cum enim Christus Dominus homines doceret, in quonam consistat vita æterna, ac quænam media ad illam conducant, dixit solummodo: *hæc est vita æterna, ut cognoscant te, (Patrem) solum Deum verum, & quem misisti, Jesum Christum.* Insuper Christo Domino miracula operante, Evangelistæ nos sedulo admonent, quod eorum plura adhuc patrarit, ut ejus discipuli crederent in illum, quia ipse est Christus Filius Dei vivi, & ut credentes vitam habeant in nomine ejus; in hoc autem loco de Spiritu sancto nec tanquam fine nostro ultimo, nec tanquam medio, per quod ad illum finem

*Lubieneski
h. st. Ref.
Eccl. Polon.
cap. 5.*

Sæcul. XVI.
A C. 1561

nem pervenire possumus, mentio fit.
 III. Spiritus Sanctus non est Deus, quia non est Trinitatis Persona; Christus enim, dum in cœlum ascenderat, suis Apostolis dicebat: Vado ad Patrem meum, & Patrem vestrum, ad Deum meum, & Deum vestrum: nihil tamen de Spiritu sancto locutus erat. IV. Non est Deus, nec in ipsum, nec ipsi credendum est, quando enim Christus ea, quæ credamus, necnon illum, in quem credendum sit, nos docuit, agebat quidem: credite in Deum, & credite in me, non autem nobis præceperat, ut etiam in Spiritum sanctum credamus: dum autem Apostoli in Symbolo suo dicunt: *Credo in Spiritum sanctum*, inde haud sequitur, quod hic Spiritus sit Deus; in eodem enim Symbolo etiam in Ecclesiam credere jubemur, nec tamen propterea Ecclesia Deus est, cum Apostoli duntaxat velint, ut credamus, quandam dari virtutem, quam Deus in cordibus nostris excitat, atque ad mensuram iis, quibus vult, concedit, ut distinguamur a Christo Domino, cui Deus hanc virtutem dedit in tota plenitudine sua: quinimo cum Spiritum sanctum nobis det ad mensuram, illumque in plures partes dividat, eo ipso Deus non est, qui ex natura sua partes non habet, nec dividi potest:
 non

non igitur, inferebat Statorius, ad Spiritum sanctum, sed ad Patrem solum per Filium, vel ad illum, qui nobis hunc Spiritum sanctum ad mensuram dat, preces nostræ sunt dirigendæ, quinimo si Deus non est, nullus latriæ cultus ei deferendus est.

§. LXXXI.

Vana Protestantium molimina in confutandis hisce erroribus.

Enimvero fictæ Reformationis Ministri plures Sacræ Scripturæ textus producere nitebantur, ut negativa, prout vocant, Statorii argumenta refellerent, quæ quidem re ipsa nullatenus contra Spiritus Sancti divinitatem militabant: cum vero Statorio utpote Viro admodum pertinaci illa oppido clara, ac intellectum convincentia viderentur, ad traditionem, atque interpretationes, quas Veteres Sancti Patres hisce textibus accommodabant, recurrere oportebat: verum cum spurii hi Reformatores nil nisi Sacras Literas admitterent, nec etiam in eorum Synodo traditionum, Patrumque auctoritas acceptaretur, hinc eorum disputatio in propudiosam animorum contentionem, ac mutua convitia degenerabat: inde tamen Statorius adeo parum commovebatur, ut potius, cum se non nisi injuriis

Sæcul. XVI.
A C. 1561.